

M A T T H E U S XXII: 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22.

96

DOE gingen de Pharizeen heenen en hielden t'zaamen raad, hoe zy hem verfricken zouden in [zyne] reden. En zy zonden uit tot hem haare discipelen met de Herodianen, zeggende, Meester, wy weten dat gy waarchtig zyt, en den weg Gods in der waarheid leerd, en na niemant en vraagd: want gy en ziet den persoon der menschen niet aan. Zegt ons dan, Wat dunkt u? Is het geoorlofd den Keizer schattinge te geeven of niet? Maar Jezus bekennde haare boosheid, zeide, Gy geveinsde, wat verzoekt gy my? Toont my den schatting-penning. En zy bragten hem eenen penning. En hy zeide tot haar, Wiens is dit beeld en het opschrift? Zy zeiden tot hem, Des Keizers. Doe zeide hy tot haar, Geeft dan den Keizer dat des Keizers is, en Gode dat Gods is. En zy dit hoorende verwonderden haar: en hem verlaatende, zyn zy weg gegaan.

ROMEINEN XIII: 7, 8.

Zo geeft dan eeniegelyk dat gy schuldig zyt: schattinge, dien gy schattinge: tol, dien gy tol: vreeze, dien gy de vreeze: eere, dien gy de eere [schuldig zyt.] En zyt niemant iet schuldig, dan malkanderen lief te hebben. Want die den anderen lief heeft, die heeft de Wet vervuld.

Dddd

JEZUS